

1Jn 2,3-11

Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk parancsait. Aki azt mondja: „Ismerem őt”, de parancsait nem tartja meg, az hazug, és nincs benne igazság. Aki azonban megtartja az ő igéjét, abban Isten szeretete valóban tökéletes, és ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. **Aki azt mondja, hogy őbenne lakik, annak úgy is kell élnie, ahogyan ő élt.** Szeretteim! Nem új parancsot írok nektek, hanem régi parancsot, amelyet kezdettől fogva ismertek. A régi parancs az ige, amelyet hallottatok. De új parancsot is írok nektek, s ez rá is, rátok is vonatkozik, mert a sötétség elmúlt, és az igaz világosság világít már. **Aki azt mondja, hogy világosságban van, és testvérét gyűlöli, az még most is a sötétségben van. Aki szereti testvérét, az a világosságban marad, és nincs benne botránkozás. De aki gyűlöli testvérét, az sötétben van, a sötétben jár, és nem tudja, hova megy, mert a sötétség megvakította a szemét.**

Ez az év nagy próbatétel, úgy gondolom, minden Jézust követő ember előtt! Amikor ezeket írom, a migrációs problémára gondolok. Nagy dilemma előtt állunk. Jézus tanítására gondolva egyértelmű a válasz! A ma idézett bibliai rész is ezt támasztja alá. A nagy kérdés tehát, lehet-e szelektálni emberek szeretése között? Az igazi gondot az jelenti, hogyan lehet helyesen értelmezni a testvér-szeretetet.

Mindig feltétel nélküli szeretetről kell beszélni, vagy lehet (kell) szelektálni?

Ez alatt pedig azt értem (gondolom), hogy akkor is köteles vagyok (feltétel nélkül) szeretni, ha a másik nem akarja. Sőt ...

Tehát meddig lehet elmenni a szelekcióban? Csak pár idézet más bibliai helyekről:

"**Testvérek**, Urunk, Jézus Krisztus nevére kérek titeket, **éljetez mindnyájan egyetértésben**, ne szakadjatok pártokra, **legyetek egyek ugyanabban a lelkületben**, ugyanabban a felfogásban." (Kor 1,10)

"Ezért többé ne ítélkezzünk egymás fölött, inkább **legyetek azon, hogy a testvér miattatok ne ütközzék meg** s ne botránkozzék." (Róm 14,13)

"A **testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz**, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást." (Róm 12,10)

"Amikor valaki látja, hogy **testvére bűnt követ el, de ez a bűn nem jelenti számára a halált, imádkozzék érte**, és életet szerez annak, aki a halállal egyenlő bűnnel vétkezik. **Van halált jelentő bűn is; nem az ilyenről mondom, hogy könyörögjön érte.**" (1 Jn 5,16)

"Ezt a parancsot kaptuk tőle: **Aki Istent szereti, szeresse testvérét is.**" (1 Jn 4,21)

"Hogyan marad meg az Isten szeretete abban, aki - bár bőven van neki a világ javaiból -, mégis, **amikor látja, hogy testvére szükségét szenved, elzárja előle a szívét?**" (1 Jn 3,17)

"A szeretetet arról ismerjük fel, hogy ő életét adta értünk. **Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért.**" (1 Jn 3,16)

"**Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.**" (Mt 12,50)

Egy közös vonást látok felfedezni a fenti idézetekben: szerintem mindegyik tartalmaz szelekciót! Mégpedig azt, amit leginkább az utolsó (Mt 12,50) idézet mond ki a legvilágosabban: azok a testvéreim, akik teljesítik a mennyei Atya akaratát...

Szóval, ha innen közelítünk: azok, akik nem fogadják el Jézus tanítását (Őt magát), azok nem testvérek? Kell őket szeretni, vagy nem szabad ellenük tenni (tehát bántani)?

Mit kell tenni azokban az esetekben, amikor a baráti jobb nyújtása ellenállásba ütközik?

Határtalan szeretettel kell viselkedni, vagy határok szabása ajánlott (indokolt)?

Úgy gondolom, mindenkinek magának kell meghozni a fenti kérdésekre a választ.

Szebeny Miklós (Érd)

